

Kárpáti József És Kárpáti György

Ez a kép a Rabbiképző zsinagógájában készült 1982-ben. Apám és én vagyunk rajta. Scheiber Sándor rabbi apám 80. születésnapjára mondott beszédet. Apám nagyon vallásos volt. A háború előtt tfilint rakott minden nap. A Bethlen térre járt zsinagógába. Volt egy zacskója -- egy bársony zacskó --, és abban volt a könyve és a tálesze. Nem dolgozott szombaton [lásd: szombati munkavégzés tilalma], de azért, mert szombaton nem volt vásárcsarnok. De azt hiszem, dolgozott volna, ha lehet. És cigarettázott szombaton is. De nagyünnepen nem. Emlékszem, mikor kijöttünk a nagyünnepen, hogy amikor kiment már az ünnep, első dolga volt, hogy rágyújtott. Mindenki böjtölt a családban. A böjttörő vacsora [Böjttörő: az a vacsora, amellyel megtörik, azaz befejezik a 25 órás böjtöt. -- A szerk.] mindig nálunk volt, és a nagyszüleim jöttek oda. Az anyámnak is kóser háztartása volt, de a sonkát azt papírtálcáról kaptam, mert azt mondta, hogy azt csak úgy lehet

[Éppen azért kapta papírtálcáról, mert az nem volt kóser, és az anyja nem akarta tréfli étellel elrontani a kóser edényeket. -- A szerk.]. Anyám gyújtott pénteken gyertyát. Mindig volt szédereste. A háború előttire kevésbé emlékszem. A háború után a nagyanyám tartotta a szédert. Hanukakor volt mindig ajándék. Volt trenderli is. Karácsony nálunk otthon nem volt.